

Xin Hãy Ghé

Bạn lại bảo sắp về quê du lịch,
Và lần nào cũng thích thú như nhau,
Được chen chân vào những chốn "sang giàu",
Lòng thơ thới, chẳng bao giờ thấy chán!

Người như bạn, giờ nơi đây nhan nhản,
Đủ loại từ tỵ nạn đến di dân
Qua đường nhân đạo, qua ngã hôn nhân,
Hay may mắn được người thân bảo lãnh.

Bạn bảo bạn có tiền và quá rảnh,
Nên về quê ngoạn cảnh với vui chơi
Thật nhiều lần cho đầu óc thanh thoi,
Để quên hết nhọc nhằn thời vượt biển.

Lâu lâu rải ra ít đồng "từ thiện",
Để người nghèo phải luôn miệng cảm ơn,
Để thấy mình bỗng chốc "vĩ đại" hơn,
Rồi hể hả lơn tơn đi du lịch.

Bạn cứ việc làm điều gì bạn thích,
Chẳng còn ai dám chỉ trích bạn đâu,
Tôi chỉ xin nhờ bạn mỗi một câu:
Hãy thăm viếng trước sau giùm mấy chỗ.

X X X

Xin hãy ghé thăm đoạn đường khốn khổ,
Được đặt tên là Đại Lộ Kinh Hoàng,
Nơi dân lành xưa tay rách rách mang,
Bị Cộng pháo chết không toàn thân thể.

Xin hãy ghé, nếu có về qua Huế,
Thăm mồ chôn tập thể Tết Mậu Thân,
Nơi oan hồn vô tội của người dân,
Bao năm vẫn còn âm thầm kêu khóc.

Xin hãy ghé thăm chiến trường An Lộc
Để biết về trận đánh khốc liệt xưa,
Nơi hàng ngàn dân với lính sớm trưa,
Hứng đạn pháo như mưa rào tuôn dội

Xin hãy ghé thăm nghĩa trang quân đội
Để thấy vô số tội của bạo quyền,
Đã say men "chiến thắng" đến cuồng điên,
Đập phá nát các đền đài bia mộ.

Xin hãy ghé Trường Thiếu Sinh Quân cũ,
Nơi vài trăm khóa sinh nhỏ hiên ngang,
Cuối Tháng Tư quyết chẳng chịu đầu hàng,
Liều sinh mạng để bảo toàn chính khí.

Xin hãy ghé thăm Cổ Thành Quảng Trị,
Nơi năm xưa, các binh sĩ can trường
Của miền Nam đã chẳng tiếc máu xương,
Giành lại được từ tay phùng xâm lược.

Xin hãy ghé thăm Hoàng Sa, nếu được,
Để tỏ tường lòng yêu nước tận trung
Của Hải Quân với bao vị anh hùng
Đã dũng cảm giao tranh cùng lũ Chệt.

Xin hãy ghé tìm thăm nơi tuần tiết
Của năm vì Tướng trung liệt sắt son,
Theo gương xưa, quyết chẳng chịu sống còn,
Chọn cái chết để giữ tròn tiết tháo.

Xin hãy ghé thăm trại tù "cải tạo",
Nơi xưa kia bạn bị bạo quyền giam,
Bị đọa đầy hành hạ biết bao năm
Mới được thả về kiếm ăn xuôi ngược.

Xin hãy ghé thăm bến tàu ngày trước,
Nơi bạn tìm đường bỏ nước ra đi,
Dù lắm khi mất cả lưới lẩn chùi,
Nhưng nhờ mãi kiên trì nên thoát khỏi.

Xin hãy ghé thăm nhà giam tằm tối
Đã cầm tù bạn về tội vượt biên,
Để rõ thêm cái bộ mặt bưng biền
Của bè lũ cầm quyền đang đắc thế.

Rồi muốn ghé chỗ học xưa thì ghé,
Nhưng chớ lầm gọi "Trường Mẹ", trường con,
Sau Bảy Lăm, "Trường Mẹ" đó đâu còn,
Sớm đã bị lũ cáo chồn cướp xác!

X X X

Nếu chỉ biết toàn rong chơi chỗ khác,
Thì qua đây đừng mang rác tìm tôi,
Để khoe khoang cùng quảng cáo lời thôi,
Rồi giở giọng cười chê tôi "ngoan cố".

Đừng ngụy biện bảo rằng về bên đó,
Cốt cho mình được biết rõ quê hương!
Sao ngày xưa phải van vái tứ phương,
Chui nhủi kiếm cho được đường bỏ xứ?

Quê hương cũ giờ đây còn đâu nữa,
Chỉ là nơi bầy quỷ dữ lộng hành,
Khiến triệu triệu dân lành
Luôn tiếc nhớ cảnh thanh bình thuở trước.

Kể từ Tháng Tư mất nước,
Quê nhà bước bước tang thương,
Vẫn vắng vắng đêm trường,
Tiếng than khóc từ đại dương vọng lại.

Trần Văn Lương
Cali, đầu Mùa Quốc Hận 4/2024

Nguồn: <https://groups.google.com/d/msgid/tieng-quehuong/AM9P192MB1249640391EA2DB2E7E2F066830B2%40AM9P192MB1249>.

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TranVanLuong.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VIỆT NAM VĂN HIẾN ON LINE VỚI HƠN 10200 TÁC PHẨM